

DRUŠTVENE I POLITIČKE PRILIKE U ŠPANIJI

Španski intelektualci, zatekavši tako celokupno društvo prožeto agonijom oličenom u gubitku vere, istorijske nacionalne svesti, ideala i poverenja u vladajući parlamentarni sistem, zabrinuti za sudbinu svoje zemlje, zauzimaju kritički stav u preispitivanju kulturnih, političkih, naučnih i religijskih vrednosti, koji dovodi do zaključka: neophodan je preporod celokupnog društvenog poretka, kako bi se prebrodila kriza identiteta nacionalne svesti. Bilo je potrebno ponovo pronaći svoje korene, ponovo otkriti špansku tradiciju, istoriju, nacionalni identitet, čistotu jezika, lepotu njene prirode i velika dela njene književnosti. U pokušaju pronalaska rešenja španskog istorijskog problema i smisla buduće Španije, nastaje grupa mladih intelektualaca koji čine Generaciju '98. (Generación del 98), književni i intelektualni pokret koji je svojim delovanjem obeležio kraj devetnaestog i prve decenije dvadesetog veka. Predstavljaju centralnu tačku perioda španske kulture nazvane "Srebrno doba" (Edad de Plata), i pokretači su nove ideologije i revolucionarnih pokreta. Pokušali su da Španiju svog doba vrate sebi, i pitanje budućnosti da reše vraćajući se u prošlost.

2. POJAM GENERACIJE 98, NJENI PRIPADNICI I NJIHOVO VIĐENJE ŠPANIJE TOG DOBA

Kada govorimo o samom pojmu Generacije '98 i njenom definisanju, teško je naći samo jedan odgovor, a još manje "prikačiti" pisce koji su je činili. Ono što sa tačnošću možemo tvrditi jeste da su svi rođeni oko 1870. godine, da potiču iz unutrašnjosti, sitne buržoazije i srednje klase. Bivaju potrešeni veličinom tragedije koja je zahvatila Španiju, i shvataju da je upravo to motiv da se ujedine, i da reše problem "bezvoljnosti", što nam najbolje oslikavaju esej Anhela Ganiveta (Ángel Ganivet), koji je ujedno smatran i prethodnikom Generacije, Migela de Unamuna (Miguel de Unamuno) i Asorina (Azorín). Stranice njihovih dela ispunjavala je briga za budućnost svoje zemlje, kojom je vladalo razočaranje i neizvesnost, koje su oni predstavljali sa veoma subjektivnog stanovišta. Ono što im je bilo zajedničko, što ih je objedinjavalo, je pre svega sama Španija, njen narod, upoznavanje svega španskog, što je dovelo do njenog istraživanja, pre svega pejzaža, koji će uglavnom predstavljati glavne teme njihovih dela. Istražujući Španiju i njene predele, upoznaju sela, gradove, drevne spomenike, dela velikana njene književnosti, tradiciju života običnog naroda, jezik stilski spontan i prirodan, bez opterećenja gramatičkih pravila i komplikovanih rečenica. Istovremeno poistovjećuju sa svim time svoju dušu, i u pejzažima pronalaze intraistorijsko nasleđe španske kaste. Njihova "zvezda vodilja" je bila Kastilja, koja se uvek provlači kroz njihova dela kako to Unamuno slikovito opisuje "nepregledne velike ravnice, prostrano plavo nebo nad visokim crnim topolama, zlatna pšenična polja, bistri potoci, sivi proplanci...". Sećanje i žal za nostalgijom budilo je sačuvano blago satkano po uglovima kastiljanskih ulica, napuštenih zamkova. U tom pohodu, značajnu ulogu igra ličnost, odnosno čovek koji će doneti budućnost. Takođe obrađuju temu čovekovog života, njegovog smisla i postojanja, samoću, melanholičnost, dotiču još i socijalnu temu po pitanju preobražaja života u Španiji, zadirući duboko u samu srž problema, i kako bi se ta ideja realizovala njen ruho mora biti plastično a ne muzikalno. Jednoj duši španskoj nedostajala je svest o istorijskoj sudbini i volja za ravноправnošću sa Evropom i evropskim narodima. U Španiji ima mladih, ali nema svežine i mladosti. Ta praznina, taj nedostatak se kroz njihova dela provlačila kroz razna imena. Tako je kod Ganiveta to abulia (bezvoljnost), kod Unamuna marasmo (obamrllost), a kod Asorina depresión enorme de la vida (ogromna životna depresija).

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com